

מ"ת 36707/07/14 - מדינת ישראל נגד גלעד גרנביץ, בני ברנו יפתח, אליהו חדד, אלי מוסלי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 36707-07-14 מדינת ישראל נ' גרנביץ(עציר) ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת ק. רג'ניאנו
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבה	1. גלעד גרנביץ
	2. בני ברנו יפתח
	3. אליהו חדד
	4. אלי מוסלי

החלטה (בעניינו של משיב 4 בלבד)

1. נגד הנאשם (להלן: "המשיב" או "נאשם 4" לפי העניין) ו-3 אחרים הוגש כתב אישום האוחז בשלושה אישומים. הנאשם הוא נאשם מס' 4 בכתב האישום ומשיב 4 בבקשה.

האישום הרלבנטי למשיב הוא האישום הראשון בלבד, המשותף לארבעת הנאשמים (אישומים שני ושלישי מיוחסים לנאשמים 1 ו-2 בלבד).

2. כתב האישום

נאשם 1 שירת בתקופה הרלבנטית כשוטר במשטרת ישראל בתפקיד רכז מודיעין ביחידת המטענים בלהב 433, ומתוקף תפקידו הייתה לו נגישות למאגרי מידע מסווגים ולמערכת המודיעין המשטרתית, המכילה קישורים למידע רב, בין היתר מידע מודיעיני אודות אנשים.

נאשם 2 הינו חוקר פרטי.

נטען כי במועד לא ידוע בסמוך לחודש יוני 2014, קשרו נאשמים 1 ו-2 קשר לנצל את סמכותו של נאשם 1 כאיש משטרה ונגישותו למאגרי מידע וזאת לצורך הפקת רווחים כלכליים.

נטען כי נאשמים 1 ו-2 קשרו קשר עם עודד גביש (שאף הוא חוקר פרטי) והציעו לו מידע משטרתית

מסווג ורגיש, על מנת שיספקו תמורת כסף לגורמים מעוניינים. נטען כי נאשם 1, הבין מתוקף תפקידו ש-X, שהועסק אותה עת כנהג על ידי המשיב, הינו מקור משטרתי והוא מסר מידע זה לנאשם 2.

במסגרת הקשר פנה נאשם 2 למשיב 3, לתווך במכירת המידע שבידי נאשם 1 למשיב ודרש בתמורה \$100,000 שיתחלקו בין נאשמים 1 ו-2 ועודד גביש. נטען כי לשם קידומו של הקשר, נפגש גביש עם נאשם 3, המקורב למשיב, והציג לו את ההצעה במטרה שיעבירה למשיב. בהמשך, אישר נאשם 3 לגביש כי המשיב מסכים לעסקה בכפוף לכך שבמועד מסירת המידע יועברו \$50,000 והיתרה בתשלומים.

נטען כי ב-10.6.2014 בשעה 19:30 לערך, התקיימה פגישה בביתו של נאשם 3 בהרצליה, בה נכחו נאשמים 2, 3 המשיב וגביש. במהלך הפגישה, ישב נאשם 2 בצד מבלי שהיה לו קשר עין עם המשיב ומסר לגביש את המידע על X ונקב בשמו. גביש פנה לנאשם 3 והמשיב ומסר להם את השם.

המשיב טען שאינו מכיר את השם שנמסר לו וסירב להעביר את הכסף.

נטען כי בעקבות כך, ב-11.6.2014 בדק נאשם 1 פעם נוספת את המידע הקיים בעניינו של X, במערכת המודיעין ומצא שהוא מכונה בשם נוסף. המידע הועבר לנאשם 2 וזה העבירו לגביש וממנו לנאשם 3.

במעשים הנ"ל קשר המשיב קשר עם אחרים לבצע עבירה מסוג פשע והבטיח שוחד לעובד ציבור בעד פעולות הקשורות בתפקידו.

בגין כך עומד המשיב לדין בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (עבירה בניגוד לסעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין")) ומתן שוחד (עבירה בניגוד לסעיף 291 לחוק העונשין).

3. ביחד עם כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרם של כל הנאשמים (המשיבים בבקשה) עד תום ההליכים. עילות המעצר שפורטו הן עילות המסוכנות ושיבוש מהלכי משפט.

לטענת המבקשת, המעשים מגלים "יסוד סביר לחשש לחיי אדם כפועל יוצא מהתנהלותם העבריינית של כל אחד ואחד מהנאשמים, כמפורט בכתב האישום, כל זאת בנסיבות בהן החשש האמור הינו קונקרטי וממוקד".

באשר לעילה השנייה "חשש מובנה לשיבוש מהלכי משפט מצד מי שסחרו במידע משטרתי רגיש תמורת סכומי עתק. אלה תמורת בצע כסף ואלה עקב אינטרס עברייני מובהק בגילוי המידע".

עוד נטען כי קיים יסוד סביר לחשש שמי מהנאשמים עלול לסכן את חייו וביטחונו של עד המדינה.

4. בדיון שהתקיים בפני, נדחה הדיון בעניינו של משיב 1 לתאריך אחר, לאחר שב"כ טען שלא קיבל את כל חומר הראיות.

ב"כ משיב 2 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה והמשיב 2 הופנה לשירות המבחן, על מנת שתיבדק חלופת המעצר המוצעת. ב"כ המבקשת הודיעה שלא תתנגד לקבלת תסקיר, אבל היא עומדת על הבקשה למעצר.

נשמעו טיעוני המבקשת והטיעונים של באי כוח משיבים 3 ו-4. נדחה למתן החלטה.

5. ב-4.8.2014, הודיעו ב"כ המבקשת וב"כ משיב 3, כי הגיעו להסכמה לשיחרורו של משיב 3 בכפוף למעצר בית ותנאים נלווים.

החלטה זו מתייחסת למשיב בלבד.

6. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה וקיומן של עילות מעצר.

בעיקרי הדברים טען, כי אפילו אם יקבל בית המשפט את הודעותיו של גביש (שקיבל מעמד של עד מדינה) כמהינות על כל המשתמע מהן, אין בכוחן של ההודעות כדי לגבש את הראיות לכאורה, בעבירות המיוחסות למשיב אפילו לצורך הליך זה. לא הייתה מחלוקת כי ב-10.6.14 התקיימה פגישה בה נכח המשיב.

כללי

7. הנפשות הפועלות

משיב 1 הינו שוטר.

משיב 2 הינו חוקר פרטי.

משיב 3 המתווך, חוקר פרטי.

משיב 4 הגורם העברייני.

גביש - חוקר פרטי במקצועו. קיבל מעמד של עד מדינה (להלן: עד המדינה").

ראיות לכאורה

8. התשתית הראייתית עליה סומכת המבקשת מבוססת על הודעותיו של עד המדינה שמסר מספר הודעות שתועדו בהקלטות אודיו ווידאו. (הודעות מתאריך 27.6.14, 29.6.14, 2.7.14, 9.7.14, 10.7.14, 16.7.14 ו- 17.7.14). ההתייחסות בהחלטה להודעות הנ"ל תהיה על פי החומר שהגישה לעיוני ב"כ המבקשת וציטוטים מעיקרי טיעון בכתב וטיעון בעל פה של ב"כ המשיב, ותמלילים שערך בעצמו והגיש

לעינוני. מאחר וב"כ המבקשת לא חלקה על הציטוטים מההודעות שפרט בפני ב"כ המשיב, אין מניעה להסתמך עליהן. (ב"כ המשיב מתח ביקורת נוקבת על האופן בו נרשמו הודעותיו של עד המדינה. מבלי להמעיט בחשיבות הטענה, לא אתייחס לכך במסגרת הליך זה).

9. כעולה מעדותו של עד המדינה, משיב 2 פנה אליו ואמר לו שבכוונתו לפגוש גורם עברייני וביקש ממנו לסייע לו ביצירת הקשר. הגורם העברייני הוא המשיב. עד המדינה אמר שינסה לעזור לו. לשם כך יצר קשר עם חבר משותף והצליח לתאם פגישה (הודעה מיום 27.6.14 שורות 151 - 153).

עד המדינה מציין שבשלב זה לא ידע את מטרת הפגישה, רק לאחר מכן משיב 2 אמר לו שהוא רוצה לחשוף מקור משטרתי בתמורה לכסף, ביקש 100,000 דולר (הודעה מיום 27.6.14 שורות 154 - 156).

10. עוד מסר עד המדינה כי פנה למשיב 3 (סירב למסור את שמו וקרא לו "המתווך"). אין חולק שהכוונה למשיב 3, שהוא חוקר פרטי והכיר אותו מעבודות קודמות), שהתברר לו שהוא מכיר את המשיב, וביקש ממנו לארגן לו פגישה עם המשיב ומשיב 2. משיב 3 אמר שניתן לארגן את הפגישה.

לדברי עד המדינה בשלב הזה, משיב 3 לא ידע מהי מטרת הפגישה ועניין הכסף (הודעה מ-2.7.14 שורות 54 - 55). רק במפגש עצמו (ב-10.6.14) הבין משיב 3 כי מדובר בפגישה לצורך מכירת שמו של מקור משטרתי, כאשר במפגש בנוכחותו אמר עד המדינה למשיב את תנאי העסקה, דהיינו שהשם של המקור יימסר תמורת 100,000 דולר (הודעה מיום 2.7.14 שורות 54 - 61).

11. בהתייחסו לפגישה, מסר עד המדינה כי משיב 2 והמשיב לא "נפגשו פיזית", למרות שהיו באותו מקום. משיב 2 היה בצד ולא היה לו קשר עין עם המשיב (הודעה מיום 2.7.14 שורות 31 - 35, 62 - 65).

לשאלת החוקר, למה משיב 2 הגיע לפגישה אם לא השתתף בה, השיב עד המדינה שרק הוא (משיב 2) ידע אותה עת את השם של המקור "**ואני לא ידעתי**" (הודעה מיום 2.7.14 שורות 48-50). רק לאחר שמשיב 3, סיפר לו את תנאי התשלום שהציע המשיב, הוא (עד המדינה) דיווח על כך למשיב 2, קיבל ממנו את השם בעל פה ולחש אותו למשיב (הודעה מ-2.7.14 שורות 69 - 71).

12. כיצד הגיב המשיב?

עד המדינה מסר שהמשיב נראה מאוד מופתע וטען שלא מכיר אדם כזה ואז הוא קם והלך. השיח שלו עם המשיב היה "**דקה שתיים**". (דיסק מיום 9.7.14 שעה 17:50) במקום אחר (הודעה מיום 17.7.14 שורה 71) מוסיף עד המדינה "**הרגשתי שהסתכל עלי כאילו אני מפגר...כאילו מה אני רוצה ממנו**". הפגישה התפוצצה. מכאן ואילך המשיב אינו בתמונה יותר.

עד המדינה מציין שזו הייתה הפגישה היחידה (הודעה מ-2.7.14 שורות 40-41).

לדברי עד המדינה, המשיב לא ידע כיצד הושג מידע זה (לדבריו גם משיב 3 לא ידע). מסר בחקירתו שהמשיב לא שאל בדבר מקור המידע ולא נאמר לו שמקורו באיש משטרה ובוודאי שלא ידעו כי הכסף שישלמו יועבר לאיש משטרה (דיסק 259ג', שעה 16:41, 16:46, 17:02) זאת ועוד, עד המדינה הוסיף שלא אמרו כלום על פריצות למערכות מידע ולמשיב לא משנה אם פרצו למערכות מידע או שילמו לשוטר או בכל דרך אחרת (דיסק 259ג' שעה 17:57).

בהמשך אומר עד המדינה "אני לא זוכר אם עלתה המילה משטרה. אתה מנסה שאני אגיד דברים שאני לא זוכר ב -100%. אתה מנסה שאני אגיד משטרתי ואני לא זוכר אם המילה נאמרה" (דיסק 9.7 שעה 16:57)

עוד מסר כי גם הוא לא ידע בוודאות שמקורו של המידע ממשיב 1. לדבריו, הניח כך על סמך ההיכרות שלו עם משיב 2 מעבודות קודמות בהן נמסר למשיב 2 מידע שמקורו במשיב 1 (הודעה מיום 26.6.14 שורות 149 - 150).

זאת ועוד, לדברי עד המדינה, משיבים 3 ו-4 לא ידעו כיצד מתחלק הכסף "...לא נאמר ולא נשאל וזה לא עניינם" (דיסק 259ד' של ההודעה מיום 9.7.14, שעה 17:44).

14. עד המדינה הוסיף כי לאחר הפגישה הנ"ל פנה אליו שוב משיב 2 וביקש לארגן לו באמצעות משיב 3 פגישה נוספת עם המשיב, על מנת להעביר שם אחר. סיפר כי למרות מאמצים עקשניים ובלתי פוסקים לא נענה המשיב לבקשות ולא ענה לטלפון.

15. לדברי ב"כ המבקשת שתיקתו של המשיב בחקירה והפגישה הם הסיוע לעדותו של עד המדינה. כאמור, לא הייתה מחלוקת לגבי נוכחותו של המשיב בפגישה.

סיכום ומסקנות

16. מעדותו של עד המדינה עולים הממצאים הבאים:

(1) קיימת היכרות קודמת בין משיב 1 למשיב 2. הם עובדים יחד לצורך הפקת רווח כלכלי. מדברי עד המדינה עולה שעסקו בעבר בהתקנת ציוד האזנה ברכבים, מצלמות ומכירת מידע.

(2) קיימת היכרות בין משיב 2 ועד המדינה. שניהם חוקרים פרטיים. חולקים מידע.

(3) עד המדינה לא הכיר את משיב 1. שמע עליו דרך משיב 2. משיב 2 הפגיש ביניהם, לא בפגישה מתואמת אלא "במקרה" בחווה/משרד שלו כששניהם נכחו שם.

(4) עד המדינה הכיר את משיב 3 (סביר להניח שזה על רקע עיסוקו).

(5) אין היכרות בין משיב 1 ומשיב 4. אין בחומר הראיות אפילו ראשית ראיה שתצביע על היכרות בין השניים או קשר אחר וממילא לא ידע המשיב שמשיב 1 הינו שוטר ובתור שכזה הינו עובד ציבור.

(6) אין בחומר הראיות ראשית ראיה שהמשיב ידע שמקורו של המידע באיש משטרה ושהכסף מיועד בין היתר לשוטר.

(7) אין בחומר הראיות ראיה לכך שעד המדינה מסר למשיב שמקורו של המידע בשוטר, גם לא ראיה לכך שמשיב 3 יידע את המשיב לגבי מקורו של המידע.

(8) כעולה מעדותו של עד המדינה, גם עד המדינה לא ידע עד למפגש באיזה מידע מדובר.

17. העובדה שמשיב 1 היה מוכן לספק מידע שלמשיב לכאורה יש עניין בו, אינה מובילה למסקנה שהמשיב ידע שמי שסיפק את המידע הוא איש משטרה ואין בלתו. השאלה איננה מה יודע משיב 1 על המשיב. השאלה היא אם המשיב ידע שמקורו של המידע מאיש משטרה ואם ידע שהכסף שהציע יגיע בחלקו לאיש המשטרה. על פי עדותו של עד המדינה התשובה שלילית. הבדיקות שעשו משיבים 1 ו-2 לגבי המשיב (לפני הפגישה וגם לאחריה) אינן רלבנטיות לעבירות המיוחסות לו. הן רלבנטיות להוכחת העבירות המיוחסות להם (למשיבים 1 ו-2).

18. המבקשת לא ציינה בעובדות כתב האישום, ולא בכדי, שמשיב 4 ידע שמשיב 1 הוא איש ציבור ושהכסף שהציע יגיע, לפחות בחלקו, אליו.

טענת ב"כ המבקשת שהייתה כאן "עצימת עיניים" היא טענה בעלמא.

המשיבים האחרים, איתם נוצר הקשר הם חוקרים פרטיים שבין מכלול הנושאים בהם הם עוסקים, הם מספקים מידע ואינני סבורה שיש בעדותו של עד המדינה ובקיומו של המפגש, כדי לגבש את העבירות המיוחסות למשיב.

העובדה שהמשיב היה מעוניין ברכישת מידע, לא די בה כדי לגבש את העבירות.

19. סיכומו של דבר

הגעתי למסקנה שאין בידי המבקשת תשתית ראייתית ולו לכאורית להוכחת העבירות המיוחסות למשיב באישום הראשון, בין אם המשיב שתק בחקירה ובין אם לאו, אין בכך כדי לסייע. באין תשתית ראייתית לא קמה עילת מעצר. סיכומו של דבר, אני מורה על שחרורו של המשיב בכפוף לתנאים הבאים:

1. הפקדה במזומן בסך 25,000 ₪.

2. תיחתם ערבות עצמית באותו סכום.
3. ניתן צו עיכוב יציאה מן הארץ. המשיב יפקיד את דרכונו במשטרה.
4. נאסר על המשיב ליצור קשר ישיר או עקיף עם עד המדינה ועם כל מעורב אחר בפרשה.

ניתנה היום, י"ח אב תשע"ד, 14 אוגוסט 2014, במעמד הצדדים.

ק. רג'יניאנו, שופטת